

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

לפני כבוד השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

תובעים נטע וולפה יחיאלי
ע"י ב"כ עו"ד אלעד צברי

נגד

נתבעים ירון צזאנה
ע"י ב"כ עו"ד גיא אופיר

פסק - דין

1
2

3 למי שייכת חנות אינטרנט מקוונת באתר Etsy לממכר תכשיטים? האם לתובעת - מעצבת
4 תכשיטים שעיצוביה נמכרים בחנות - או לנתבע - איש מכירות שניהל עבורה את החנות? זו השאלה
5 הניצבת במרכז של התובעה.
6 שאלה נוספת היא מי רשאי להמשיך להשתמש בחנות, לאחר שהיחסים העסקיים בין הצדדים
7 הגיעו לקיצם והאם הופרו זכויות קנייניות של מי מהצדדים.

8

9

העובדות כמתואר בתביעה

10

11 1. התובעת, גבי נטע וולפה (להלן: "התובעת") היא מעצבת תכשיטים וצורפת. בחודש פברואר
12 2010 הקימה התובעת חנות מקוונת בשם Neta Wolpe באתר האינטרנט Etsy, שהינו
13 אתר מסחרי אלקטרוני, המציע למכירה פריטי עבודות יד של אמנים ופריטי אספנות (להלן:
14 "החנות המקורית" ו: "Etsy").

15

16 2. לטענת התובעת, לאחר שהקימה את החנות המקורית, פנה אליה בחודש אפריל 2010 הנתבע,
17 מר ירון צזאנה (להלן: "הנתבע"), והביע את רצונו לשמש איש שיווק עבורה. התובעת
18 הסכימה להצעה זו ובמשך מספר חודשים שיווק הנתבע מספר תכשיטים של התובעת, בהיקף
19 לא גדול, באמצעות עמוד מכירה באתר eBay.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

- 1
2 3. בהמשך, ביקש הנתבע לשווק את תכשיטי התובעת באתר Etsy. התובעת הסכימה לכך
3 והציעה לנתבע, כי יעשה שימוש בחנות המקורית שלה. אולם, הנתבע התעקש, כי יפתח עבורה
4 חנות חדשה.
5
6 4. לדברי התובעת, בין הצדדים התגבשה הסכמה בעל פה, כדלקמן:
7
8 א. הנתבע יפעיל עבור התובעת עמוד אינטרנט באתר Etsy, תחת השם "Neta Jewelry",
9 באמצעותו ישווקו התכשיטים שהיא מעצבת (להלן: "החנות"). כל עבודתו של הנתבע בתפעול
10 החנות תהיה תחת פיקוחה ובכפוף לאישורה של התובעת;
11
12 ב. ההזמנות בחנות תועברנה לתובעת, שתהיה אחראית לייצר ולספק את התכשיטים המוזמנים
13 באופן ישיר. כמו כן, התובעת תתקן את התכשיטים במידת הצורך, תטפל בתכשיטים
14 שהוחזרו על ידי הלקוחות, ותיתן מענה לכל פניה שתישלח אליה. בכתב התביעה נטען, כי
15 הנתבע לא נטל על עצמו סיכון מסחרי כלשהו, וכי תפקידו התמצה בתפעול החנות.
16
17 ג. נושא גביית הכספים והמסלקה יטופל על ידי הנתבע, אשר יעביר לתובעת את חלקה היחסי.
18 התובעת ציינה, כי תנאי ההסכם הבטיחו לנתבע מתח רווחים גבוה מאוד, של עשרות אחוזים
19 ממחיר המכירה של התכשיטים.
20
21 ד. לטענת התובעת, הצדדים קבעו ביניהם תניית בלעדיות הדדית - התובעת התחייבה שלא
22 לשווק באינטרנט את התכשיטים המקוריים באמצעות גורם אחר, ואילו הנתבע התחייב שלא
23 לשווק מוצרים של גורמים אחרים באינטרנט. סייג לכך הוא קביעת רשימה סגורה של גורמים
24 איתם פעלו הצדדים קודם להסכם.
25
26 5. בתחילת שנת 2012 החלו הצדדים לנהל משא ומתן לעניין הרחבת הפעילות, בדרך של הקמת
27 חברה בבעלות משותפת. שמה המיועד של החברה היה "Hanna and Greta", על שמן של
28 אמה וסבתה של התובעת. בסופו של יום, לא צלח המשא ומתן ולטענת התובעת, הנתבע הודיע
29 לה, כי בכוונתו להתקשר עם גורמים אחרים. התובעת ביקשה להביא לסיום ההתקשרות
30 "ברוח טובה", והצדדים פתחו במשא ומתן שנועד לסיים את ההתקשרות ביניהם, אשר לא
31 צלח.
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

סיום היחסים בין הצדדים

6. ביום 6.2.13 שלח ב"כ התובעת דאז, עו"ד דובינסקי, מכתב לנתבע שכותרתו "הודעה על סיום הסכם מתן שירותים". במכתב נאמר כך:

"מאחר שנודע למרשתי כי, משיקולים זרים, החלטת להפר חד צדדית את תנית הבלעדיות שעומדת בבסיס ההסכם ולשווק מוצרים של מעצבים אחרים אשר מתחרים במרשתי באופן ישיר, מבקשת היא כעת להודיעך על סיום הסכם מתן השירותים ביניכם. לפני משורת הדין נאותה מרשתי להסכים כי הודעת הביטול תכנס לתוקף תוך חודש ימים מיום משלוח מכתבי זה, דהיינו- עד 6.3.2013."

ב"כ התובעת דרש מהנתבע להעביר לתובעת את כל ההרשאות הנדרשות לניהול החנות באתר Etsy, לרבות שם המשתמש והסיסמה, וכן את כל ההרשאות המתאימות לצורך ניהול הקבוצה שניהל הנתבע בפייסבוק תחת שמה של התובעת. כמו כן, נדרש הנתבע להעביר רשימה של המשתמשים הרשומים בחנות ושל המשתמשים שהזמינו מוצרים. בנוסף, נדרש הנתבע להעביר לידי התובעת את הבעלות בדומיין www.hannaaandgreta.com.

7. ביום 10.2.13 השיב הנתבע בעצמו לתובעת במכתב בו הביע צער על החלטתה להפסיק לספק לו מוצרים. במכתבו, ביקש הנתבע להגיע אל התובעת ולאסוף את ציוד האריזה שסיפק לה, ואיחל לה הצלחה בהמשך דרכה.

8. ביום 13.2.13 פנה ב"כ של הנתבע, עו"ד גיא אופיר, אל ב"כ של התובעת דאז במכתב בו נאמר כך:

"מרשתך ומרשי היו מצויים בהתקשרות על-פיה מרשתך סיפקה דברי אומנות, ומרשי שיווק אותם באמצעות אתרי אינטרנט שונים, לרבות באמצעות האתר etsy.com... מרשתך לא השתתפה ברכישת אתרי האינטרנט, לא תרמה או פעלה באופן זה או אחר במיתוג האתרים, ביצירתם, בבניית התוכנית השיווקית, בבניית מאגר ה"עוקבים", ובוודאי שלא שילמה שכר עבור יצירת נכסים רוחניים אלו..."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

- 1 לאחרונה מרשתך הודיעה בהתראה של חודש בלבד, כי היא מסיימת את
2 ההתקשרות עם מרשי.
3 ההתראה הקצרה אינה מספקת, ואינה עומדת בחובות מרשתך....
4 אלא שאם לא די בכך, מרשתך אף טוענת לבעלות על אתרי האינטרנט
5 שמרשי קידם, מיתג, ופיתח בעמלו, על חשבוננו.
6 טענה זו לבעלות על נכסים רוחניים אלו, שנוצרו בלעדית ע"י מרשי,
7 חסרת בסיס...
8 הואיל ומרשי הוא היוצר של אתרי האינטרנט ותדמיתם השיווקית, אזי
9 הוא הבעלים של היצירה כאמור, בדיוק כפי שמרשתך הינה הבעלים של
10 יצירות האמנות, ולמרשי אין זכות יוצרים ביצירות האמנות...".
11
12 הנתבע דרש מן התובעת לחדול מלעשות שימוש באתרי האינטרנט שלה, בתמונות שצילם
13 ובתכנים שכתב.
14
15 9. ביום 17.2.13 השיב ב"כ התובעת במכתב בו דחה את טענות הנתבע. ב"כ התובעת הוסיף, כי
16 התובעת "נדהמה לגלות", כי בימים האחרונים נקט התובע "מהלך בריוני" והסיר מאות
17 מוצרים מהחנות, וכן את תמונת התובעת, כתובת הסטודיו והגלריה, וכן את הקישור לאתר
18 הבית שלה.
19
20 ב"כ התובעת חזר על דרישותיו, כפי שהופיעו במכתב מיום 6.2.13, וכן דרש מהנתבע להשיב
21 לאלתר את הפרופיל המתאר את התובעת, כפי שהופיע בחנות, ולהשיב את כל המוצרים אשר
22 הופיעו בחנות.
23 לטענת התובעת, הנתבע בחר להתעלם מדרישותיה.
24
25 10. ביום 9.5.13 שלחה התובעת באמצעות בא כוחה מכתב נוסף. במכתב זה נאמר, כי התובעת
26 גילתה לאחרונה שהנתבע בחר לעשות שימוש בטבעת שהיא עיצבה, כחלק מ"באנר" שמטרתו
27 קידום אומנים אחרים במסגרת החנות באתר Etsy. כמו כן ציינה התובעת, כי התברר לה
28 שהנתבע עושה שימוש בטקסטים שלמים פרי עטה, כדי לקדם אמנים אחרים שהוא משווק
29 את יצירותיהם. התובעת חזרה על דרישתה, כי הנתבע יחדל ממעשי ההפרה השונים כלפיה.
30
31 11. ביום 2.9.13 שלחה התובעת מכתב התראה נוסף, בו חזרה על טענותיה שהועלו במכתבים
32 הקודמים ששלחה. כמו כן התייחסה התובעת לכך שבחודש אפריל 2013 נודע לה, כי הנתבע
33 הקים "מתחם Etsy חדש" תחת השם הבדיוני "Noa Simon" (להלן: "המתחם החדש"),

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 אשר אינו אלא האתר של התובעת בשינוי שם. כמו כן נטען, כי הנתבע מייצר ומציע למכירה
2 במסגרת המתחם החדש, אשר לאחרונה שונה שמו ל "Juliet & Oliver", "חיקויים בוטים
3 של לכל הפחות 15 מתכשיטיה ולמעשה בנית לעצמך אתר מכירות המשופע בעיצובים
4 שנחמסו ממרשתנו תוך עשיית שימוש בלתי מורשה במוניטייה" (כך במקור).

5
6 12. הנתבע השיב למכתב התובעת ביום 16.9.13, וחזר על טענותיו, לפיהם לתובעת אין כל זכות
7 יוצרים ב"נכסים האינטרנטיים". הנתבע שב על דרישתו, לפיה התובעת תחדל מלעשות
8 שימוש בתמונותיו ובתכנים הכתובים שיצר.

הפנייה ל-Etsy

9
10
11
12 13. התובעת ציינה בכתב התביעה, כי בסמוך להגשת התביעה נאלצה לפנות לאתר Etsy, בבקשה
13 להסרת התכשיטים שפורסמו תוך הפרה זכויותיה, בהתאם לתנאי המשתמש של האתר.
14 לטענתה, אנשי האתר הסירו את צילומי התכשיטים המפרים, ובתגובה לכך, שלח הנתבע
15 הודעה לאתר, אשר כללה תצהיר חתום מטעמו, בו הצהיר כך:

16
17 **"All items of jewelry produced and sold by me and sold on**
18 **Etsy.com are original works of mine which are not copied from**
19 **any other source and I hereby confirm that the said items of**
20 **Jewelry do not infringe the copyrights or other intellectual**
21 **property rights of any third party..."**

22
23 לטענת התובעת, מדובר בהצהרה שקרית, ועדות לכך היא העובדה שהנתבע לא טען קודם
24 לכן, כי כל התכשיטים המשווקים על ידו הם יצירות מקוריות שלו.

25
26 14. התובענה שהגישה התובעת נשענת על מספר אדנים, כפי שיפורטו להלן:
27 א. העתקת עיצובי הטבעות של התובעת.
28 ב. שימוש בטקסטים שנכתבו עבור החנות Neta Jewlery: שימוש בתוכן קורות החיים של
29 התובעת ובטקסטים נוספים שנכתבו על ידי התובעת.
30 ג. הפרת זכויות יוצרים באתר Pinterest. התובעת טוענת, כי הנתבע הציג באתר זה תמונות
31 של תכשיטים מקוריים שלה, אשר צולמו עבור החנות, וצירף קישור אל אתר האינטרנט שלו.
32 ד. הפרת זכות מוסרית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

ה. גניבת עין והטעיית הצרכנים באתר Etsy. התובעת טוענת, כי הנתבע השתלט על החנות, ועשה שימוש בחוות דעת הצרכנים (reviews), במספר המעריצים (admirers) ובהיסטוריית המכירה (sales).

ו. ניהול משא ומתן בחוסר תום לב- הנתבע הודיע לתובעת רק בסוף שנת 2012, כי הוא דורש לעבוד גם עם גורמים אחרים, ובכך הפר את תניית הבלעדיות המפורשת שהוסכמה על הצדדים. מכך למדה התובעת, כי לנתבע לא הייתה כוונה אמיתית לחתום על הסכם עימה, והוא הוליד אותה שולל, על מנת "לשאוב ממנה את כל המידע הדרוש, וזאת על מנת למקסם את יכולתו לנצל את זכויותיה שלא כדין".

ז. התערבות בלתי הוגנת, תיאור כוזב ועשיית עושר ולא במשפט.

15. התובעת העמידה את סכום התביעה על 680,000 ₪, ועתרה למתן צו עשה המורה על העברת השליטה בחנות לידיה, ולהורות לנתבע להסיר כל פרסום שיצר, הכולל תמונה של התכשיטים המקוריים או המפרים, או אלה הכוללים את שמה או תמונתה של התובעת, וכן להימנע מכל פרסום כאמו; מתן צו מניעה אשר יאסור על הנתבע מלעשות שימוש מסחרי בעיצובי התכשיטים שהוזכרו בסעיף 51 לכתב התביעה; מתן צו עשה המורה לנתבע לאסוף את כל התכשיטים המפרים, מכל גורם שאינו צרכן סופי, ולהעבירם לידי התובעת לשם השמדתם על חשבון הנתבע; צו הצהרתי וצו מניעה האוסר על השימוש בקורות החיים ובטקסטים של התובעת.

טענות הנתבע בכתב הגנתו

16. הנתבע טען, כי היחסים בין הצדדים היו של ספק-בעל חנות. התובעת סיפקה לנתבע את המוצרים למכירה, והוא נטל על עצמו את מלוא הסיכונים הכספיים ואת האחריות לניהול החנות. הנתבע טען כי היה זה הוא שפתח את החנות וניהל אותה, ביצע פעולות קידום ושיווק, טיפל בשירות הלקוחות, בדק את איכות התכשיטים טרם משלוח, שלח את התכשיטים וכו'. הנתבע הדגיש, כי התכשיטים נמכרו לו במחירים שאותם קבעה התובעת בעצמה, לפי מחירון הספקים שלה.

לטענת הנתבע, מעולם לא הוסכם בין הצדדים על תניית בלעדיות.

17. הנתבע הפנה לסעיף 33 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכות יוצרים"), לפיו "היוצר של היצירה הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה". לטענתו, משאין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 מחלוקת שהנתבע הוא שהקים וניהל את החנות ואת תדמיתה השיווקית, הרי שהוא הבעלים
2 של החנות.
3
4 הנתבע המשיך וטען, כי גם אם תתקבל טענת התובעת, לפיה היא הזמינה את הקמת החנות,
5 עדיין יש לראות את הנתבע כבעלים היחידים של החנות, בהתאם להוראת סעיף 35(א) לחוק
6 זכות יוצרים. הנתבע הוסיף, כי הוראת סעיף 37(ג) קובעת, כי העברת בעלות בקניין רוחני
7 מחייבת מסמך בכתב, דבר שלא נעשה, ומכל אלו עולה כי הנתבע הוא בעל החנות.
8
9 18. בהתייחס לטענות התובעת בדבר העתקת עיצובי התכשיטים, טען הנתבע כי תכשיטי התובעת
10 נעדרים מקוריות, ועל כן התכשיטים שנמכרו על ידו, לאחר הפסקת שיתוף הפעולה, לא
11 מהווים העתקה או הפרת כל זכות של התובעת.
12
13
14

התביעה שכנגד

15
16 19. הנתבע הגיש תביעה שכנגד שהיא תמונת ראי של התביעה. בתביעה שכנגד טען, כי התובעת
17 הפרה את זכויות היוצרים שלו ואת זכויותיו המוסריות, כאשר עשתה שימוש בתמונות
18 שצולמו על ידו ובטקסטים שהוא עצמו כתב או בטקסטים שנכתבו על ידי עובדת שלו.
19
20 20. עוד טען הנתבע, כי בעקבות פניית התובעת לאתר Etsy, הוסרו מוצרים רבים מחנותו, והדבר
21 עולה כדי התערבות בלתי הוגנת, כהגדרתה בחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 (להלן:
22 "חוק עוולות מסחריות"); כי פנייתה הכוזבת של התובעת ל-Etsy השפילה וביזתה אותו,
23 ופגעה במשלח ידו - דבר העולה כדי פרסום לשון הרע, במזיד, בהתאם להוראות חוק איסור
24 לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"); כי התובעת הפרה את ההסכם
25 לשיווק התכשיטים בכך שהודיעה על הפסקת שיתוף הפעולה בין הצדדים, ללא מתן התראה
26 מוקדמת מספקת; כי התובעת התעשרה על חשבונו של הנתבע כשעשתה שימוש בתמונות
27 ובטקסטים שהכין הנתבע בעמל רב. כמו כן, מהווה התנהגות התובעת גזל, בהתאם לסעיף 52
28 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].
29
30 21. הנתבע העמיד את סכום התביעה שכנגד על 200,000 ₪, לצרכי אגרה, בגין הפרת זכויות
31 היוצרים שלו, בשל הפרת ההסכם, פגיעה בהכנסות הנתבע, עוולות מסחריות, שקר מפגיע
32 וגזל. כמו כן עתר הנתבע למתן צו מניעה קבוע, המורה לתובעת שלא לעשות כל שימוש שהוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 בתמונות או בטקסטים שיצר, וכן צו עשה, המורה לתובעת להסיר מכל מדיה אינטרנטית את
2 התמונות והטקסטים שפרסמה ללא הסכמתו.

3

4

כתב ההגנה לתביעה שכנגד

5

6 22. התובעת טענה בכתב הגנתה, כי התביעה שכנגד היא תביעה חסרת בסיס, שכל מטרתה לנסות
7 לייצר "מאזן אימה", תוך העלאת טענות סרק. התובעת חזרה על טענותיה בכתב התביעה,
8 וטענה כי יש לדחות את התביעה שכנגד במלואה.

9

10 23. בהתייחס לטענת הנתבע כי עשתה שימוש בטקסטים שהוא או עובדת שלו כתבו, טענה
11 התובעת, כי הטקסטים בחנות לא נוסחו כלל על ידי הנתבע, אלא על ידי אותה עובדת שלו,
12 בשיתוף עם עובדת של התובעת. לטענת התובעת, הנתבע לא הציג כל ראיה שהתקיימו יחסי
13 עובד-מעביד, ועל כן אין לקבל את הטענה שיש לו זכות יוצרים בטקסטים.

14

15 אשר לטענה על השימוש שעשתה בתמונות הנתבע, טוענת התובעת, כי לאור ההסכם בין
16 הצדדים, ולאור התמורה שקיבל הנתבע עבור הפקת התמונות "הרי שלכל הפחות ניתן לנטע
17 רישיון לשימוש בתמונות אלו". התובעת ציינה, כי החליפה את כל התמונות המשמשות אותה
18 בחנות שבה היא עושה שימוש כיום, תחת השם Neta Wolpe.

19

20

21

מהלך הדיון בתובענות

22

23 24. בתאריכים 29.3.16, 29.5.16 ו- 13.6.16 התקיימו ישיבות הוכחות.

24

25 מטעם התובעת העידו התובעת עצמה; מר צביקה מליק, יועץ מס מוסמך, אשר העניק
26 שירותים לתובעת; גב' סיון שי, המועסקת על ידי התובעת וגב' ניבי יחיאלי, בתה של התובעת,
27 אשר לקחה חלק בפעילות העסקית של אמה.

28

29 מטעם הנתבע העיד מר אבישי פרוינד, מומחה לשיווק, פרסום וקידום ברשת האינטרנט
30 (להלן: "המומחה"). כמו כן, העיד הנתבע עצמו.

31

32

33

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

דיון והכרעה

אתר Etsy - הקדמה

25. אתר Etsy אשר נוסד בשנת 2005, מהווה מעין שוק עולמי מקוון למסחר מקומי ובינלאומי בעבודות יד ובפריטי אספנות. היזמים, המציעים למכירה את מרכולתם באתר, הם אנשים פרטיים ועסקים קטנים. סיסמת האתר היא:

"Whoever you are, find whatever you're into"

(ראו דף המידע באתר <https://www.etsy.com/il-en/about/?ref=ft>).

26. בחוות דעתו, התייחס המומחה מטעם הנתבע, מר אבישי פרוינד, לפעילות אתר Etsy, וכתב כי:

"ניתן לדמות את האתר ל"קניון וירטואלי", אשר כל גולש בעולם יכול להיכנס אליו. המוכרים באטסי הם בדרך כלל אנשים פרטיים ועסקים קטנים, המציעים למכירה מיליוני פריטים ושירותים באמצעות הפלטפורמה המקוונת... ניהול החנות אינו מסובך מבחינה תפעולית, כשרוב בעלי החנויות כלל לא מבצעים "אפיון", והם מתמקדים בהקמה הפיזית של החנות, כלומר בעלי החנויות לא ניגשים לבניית האתר מתוך ראייה "גוגלית" אלא מכניסים את המוצרים באופן טכני בלבד, הכנסת שם הפריט, תיאור פשוט שלו ותו לא..." (עמ' 4 לחוות דעת המומחה. ההדגשה שלי – ד.א.).

כאשר מתבצעת קנייה בחנות, חשבונו של בעל החנות מזוכה באופן אוטומטי, בניכוי עמלה. לדברי המומחה, בעל החנות הוא הכתובת היחידה מבחינת אתר Etsy (עמ' 4).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

פעילותה העסקית של התובעת לפני ההתקשרות עם הנתבע

1
2
3 27. התובעת, הינה צורפת מזה למעלה מ-20 שנה. בחודש פברואר 2010 פתחה התובעת חנות
4 באתר Etsy. החנות משמשת את התובעת עד היום ומכונה "Neta Wolpe" (ס' 17 לתצהיר
5 העדות הראשית מטעמה, להלן: "החנות המקורית").

6
7 בחקירתה הנגדית אישרה התובעת, כי החנות המקורית לא הייתה פעילה טרם ההתקשרות
8 עם הנתבע (עמ' 20, שו' 17).

9
10 גב' סיון שי, עובדת של התובעת, העידה כי ערב תחילת העבודה עם הנתבע, לתובעת היו שני
11 ערוצי שיווק ומכירה: האחד, הסטודיו שלה, והשני- פעילות באתר האינטרנט Vintage
12 Yard (עמ' 77, שו' 8-3), שם נמכרו מוצריה של התובעת בחנות מקוונת של אדם אחר, שעמו
13 עבדה התובעת (עמ' 81, שו' 24-25).

ההתקשרות עם הנתבע

14
15
16
17 28. לטענת התובעת, כאשר פנה אליה הנתבע בשנת 2010 וביקש לשתף עימה פעולה, היא הציעה
18 לעשות שימוש בחנות הקיימת על שמה, אולם הנתבע התעקש, כי יש לפתוח חנות חדשה,
19 משום שהפעילות בחנות הישנה תפגע בקידום החנות, על פי תוצאות החיפוש (ס' 23 לתצהיר).

20
21 הנתבע אישר כי דרש לפתוח חנות חדשה כחלק מהתקשרותו עם התובעת. בחקירתו בבית
22 המשפט העיד הנתבע, כי הרקע העסקי שלו היה של איש מכירות (עמ' 199, שו' 17-16) והוסיף,
23 כי היה לו גם ידע רב בתכשיטנות, שמקורו בעבודה עם בעלת חנות תכשיטים ברח' דיזינגוף
24 בתל אביב- עבודה שהייתה דומה באופייה לעבודתו עם התובעת (עמ' 200, שו' 8-5).

25
26 **ההתקשרות בין הצדדים לא כללה הסכם בכתב ופרטיה סוכמו בעל פה, כפי שאישרו שני**
27 **הצדדים.**

28
29 29. התובעת אישרה בתצהירה, כי לנתבע ניתן חופש פעולה בניהול חנות. עם זאת, טענה התובעת,
30 כי היא הנחתה את הנתבע לגבי התכנים שיועלו לחנות. כך, העבירה אליו נוסח של קורות
31 החיים שלה, העבירה לידי צילומים שצולמו על ידי צלמים אחרים, והנחתה אותו לגבי
32 העלאת מוצרים ולגבי פעולות נוספות. לטענתה, היא נהגה להיפגש עם הנתבע אחת לשבוע על
33 מנת לדון בניהול חנות (סעיף 26 לתצהיר).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1
2 התובעת העידה בבית המשפט, כי הקשר עם הנתבע בתקופת שיתוף הפעולה ביניהם היה
3 "קשר חברי מאוד טוב" (עמ' 21, שו' 21).

ניהול החנות והבעלות בה

4
5
6
7 30. בעדותה בבית המשפט, נשאלה התובעת על ידי בית המשפט מי היה זה שניהל בפועל את
8 החנות, ואישרה כי החנות נוהלה על ידי הנתבע (עמ' 22, שו' 20-15).
9 בחקירתה הנגדית נשאלה התובעת האם החזיקה בסיסמה לחנות האינטרנטית והשיבה
10 תשובה מעורפלת:

11
12 **ת: כל התצהיר שלנו מנסה להוכיח את זה. לגבי הסיסמא אני אבדוק את**
13 **זה" (עמ' 31, שו' 15-4).**

14
15 באשר לאופן שבו נעשתה הסליקה, העידה התובעת, כי התשלום של הקונים הועבר לחשבון
16 ה-PayPal של הנתבע. כאשר נשאלה התובעת אם הסכימה לכך, השיבה: **"אני בטעות**
17 **הסכמתי"** (עמ' 23, שו' 12-10) וטענה כי לא היה לה "מושג ירוק" לגבי הכספים שנכנסו
18 לחשבון זה (עמ' 23, שו' 17-15).

19
20 31. התובעת העידה, כי עלות התכשיטים נקבעה לפי מחירון סיטונאי, בהתאם למחירון שהועבר
21 אל הנתבע. בתצהירה נאמר, כי: **"חיוב הנתבע במחירים סיטונאיים משמעה כי הנתבע זכה**
22 **לתנאים מפליגים ביותר, החורגים מהתנאים המקובלים. שכן, מחירים סיטונאיים אלו**
23 **אפשרו לנתבע להפיק רווח מובטח של כ-45% לפני הוצאות השילוח ועמלות... וכ-35%**
24 **לאחר תשלום כל ההוצאות"** (ס' 30 לתצהיר).

25
26 התובעת טענה, כי הסכימה לאותם "תנאים מפליגים", לאור הסכמתם המפורשת, כי כל
27 הזכויות בחנות תהיינה שלה (ס' 37 לתצהיר), אולם אישרה, כי אין לכך כל תיעוד, שכן כאמור,
28 ההסכמות בין הצדדים לא הועלו עלי כתב. בעדותה ניסתה התובעת להשלים את החסר
29 וטענה, כי כל העובדות שהועסקו על ידה יכולות להעיד על כך שהנתבע התחייב בפניה בעל
30 פה, כי אם תסתיים ההתקשרות ביניהם, הוא יעביר אליה את השליטה בחנות (עמ' 32, שו'
31 1). בהמשך העידה התובעת, כי היא אינה חושבת **"בצורה של משפטן.. אבל זו הייתה רוח**
32 **הדברים"** (עמ' 32, שו' 24-20). ולאחר מכן העידה: **"היה ברור שהחנות שלי והוא מנהל אותה**
33 **חד משמעית"** (עמ' 33, שו' 16).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1
2 32. לעומתה טען הנתבע בעדותו בבית המשפט, כי כל תפקידה של התובעת בשיתוף הפעולה בין
3 הצדדים התמצה בהכנת התכשיטים, בהתאם להזמנות שהעביר אליה. כמו כן, במידת הצורך,
4 ביצעה התובעת תיקונים בתכשיטים שנמכרו. לעיון בית המשפט הוצג ת/20- סדרת
5 התכתבויות בין הצדדים, המלמדת על כך שהנתבע נהג לפנות אל התובעת לאחר שהתקבלו
6 בקשות מלקוחות בנוגע לתכשיטים אותם הם מבקשים לרכוש. כך למשל, במייל ששלח
7 הנתבע ביום 5.5.11 אל התובעת נכתב: "היי נטע, כמה תוספת יש לדרוש מלקוח שרוצה
8 שרשרת 56 ס"מ במקום 50 ס"מ?"

9
10 הנתבע העיד, כי התובעת העבירה אליו מחירון סיטונאי, לפיו הוא קבע את מחירי התכשיטים
11 בחנות (עמ' 226, שו' 10-11). בהמשך עדותו, שהתאפיינה בחוסר קוהרנטיות, טען הנתבע, כי
12 "בגדול" הוא קבע את מחירי התכשיטים, אבל הדברים תואמו עם התובעת תמיד משום
13 שהיחסים ביניהם היו "הוגנים וטובים" (עמ' 226, שו' 14-17).

14
15 33. בחקירתו הנגדית בבית המשפט העיד הנתבע, כי למעט שני מוצרים (נספח כ"ב לתצהירו), כל
16 המוצרים שנמכרו באתר היו תכשיטיה של התובעת (עמ' 171, שו' 3-6). התובעת אישרה, כי
17 הייתה מודעת לכך שבחנות נמכרו מוצרים בודדים של מעצבי תכשיטים אחרים (סעיף 25
18 לתצהירה).

19
20 34. משלל העדויות עולה, כי בתקופת ההתקשרות בין הצדדים, היו היחסים בין התובעת לנתבע
21 טובים ושיתוף הפעולה ביניהם היה פורה והניב רווחים נאים. התובעת נהנתה מכישוריו של
22 הנתבע כאיש מכירות ושיווק, שניהל עבורה את החנות, ואילו הנתבע קצר את פירות מכירת
23 תכשיטיה של התובעת.

סיכום ביניים

24
25
26
27 מן העדויות עולה, כי הצדדים לא הסכימו ביניהם שהבעלות בחנות תהיה שייכת לתובעת,
28 ואף לא פעלו כך במהלך תקופת ההתקשרות ביניהם. החנות הוקמה על ידי הנתבע והפעילות
29 בפועל נעשתה על ידו. גם התכנים שנשתלו בה הוצבו על ידי הנתבע ומוקמו בה על פי שיקול
30 דעתו. הנתבע ניהל את שירות הלקוחות של החנות, והתשלום עבור התכשיטים הועבר
31 לחשבון ה-PayPal שלו. התובעת לא החזיקה בסיסמה לחנות ולמעשה לא הייתה לה שום
32 יכולת להשפיע על התכנים שיועלו אליה. התובעת אף אישרה כי בחנות הוצעו למכירה
33 מספר מצומצם של תכשיטים של מעצבים אחרים.

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

המו"מ שהתקיים בין הצדדים בשנת 2012 להקמת חברה משותפת

35. מערכת היחסים הפורייה בין הצדדים הביאה אותם בשנת 2012 לפתוח במשא ומתן להקמת חברה משותפת. ביום 2.5.12 הועברה לעיונה של התובעת טיוטה של "הסכם הפצה מוצרי נטע בחנות/יות קונספט ייעודיות" (להלן: "טיטוט הסכם הפצה"), שניסח הנתבע, שם נאמר כך:

"ירון רשאי להפיץ את מוצרי נטע בחו"ל באמצעות חנויות וירטואליות. החנויות הוירטואליות על כל תכניהם הם בבעלות ירון צזנה. לרבות אתרי תוכן, אתרי מכירה ורשתות חברתיות המסייעים בקידום ושיווק המוצרים. כל ההוצאות הכספיות הנגזרות משיווק ומכירה של מוצרי נטע חלות על ירון. ... בחנויות המיועדות למוצרי נטע, ירון מחוייב למכור ולפרסם את מוצריה של נטע בלבד או לחלופין באישורה של נטע. ירון רשאי להשתמש בשמה של נטע לצורכי ניהול, שיווק וקידום האתר".

36. התובעת השיבה ביום 3.5.12 לנתבע ולעורך דינם המשותף, עו"ד יריב קדם, ובהתייחס לאתר Etsy כתבה כך: "אתרים כמו האטצי: מה ההגדרה המשפטית של מה שירון עושה? צריך להיות ברור שזה משהו שירון לא יכול למכור ושבמידה שניפרד תהיה לי אפשרות להמשיך את הפעילות הזו" (נספח 17 לתצהיר התובעת).

בהמשך לפגישה שקיימה עם הנתבע, שלחה התובעת מייל ביום 9.5.12 אל עו"ד קדם. במייל כתבה התובעת כך:

"החנות באטצי, אני אמורה לבדוק איך ניתן בכל זאת שהחנות תישאר אצלי. בכל מקרה הסכמנו שבמקרה של סיום התקשרות מכל סיבה, ירון יעביר לי את החנות. אם לא ניתן להעביר את החנות צריך לחשוב על אופציה נוספת. הוא יתוגמל על כך- צריך לחשוב באיזה אחוזים" (ההדגשה אינה במקור, נספח 18 לתצהיר התובעת).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

סיום ההתקשרות בין הצדדים

37. ביום 6.2.13 שלחה התובעת באמצעות בא-כוחה, את המכתב המודיע על סיום ההתקשרות בין הצדדים. לא היה בידיה להסביר מדוע שקטה על שמריה במשך כשמונה חודשים, על אף שלדבריה לא הסכימה עם הצהרתו של הנתבע בטיטת הסכם ההפצה, לפיה הוא סבור כי יש לו בעלות בחנות.

לתובעת ניתנה הזדמנות להסביר את אופן פעולתה בהקשר זה:

כב' השופטת: את מרבה בהסברים, אבל אני שואלת אותך שאלה פשוטה. מה קרה אחרי זה? את לא מסכימה. הוא כותב את מה שהוא כותב, מה קרה? המשכתם לעבוד ביחד? נפרדתם?

ת: תראי העסק עבד. המשכנו לעבוד ביחד. אני בעצם הייתי בסוג של המתנה. אני מבחינתי דבר לא השתנה בתפיסה שלי לאורך כל התקופה. אבל אצל ירון משהו השתנה. הוא לא בא אלי בצורה ישירה" (עמ' 35, שו' 22- עמ' 36, שו' 1).

בהמשך, השיבה לשאלות בית המשפט, כי הנתבע "חזר בו" מההצהרה, לפיה החנות שייכת לו (עמ' 39, שו' 6). כאשר התבקשה להסביר טענה זו, שכלל לא נזכרה בתצהירה, השיבה: "זה ממש לא משנה. כי עובדה שבסוף נפרדנו" (עמ' 39, שו' 14).

38. התנהלותה של התובעת, לאחר סדרת ההתכתבויות בעניין הקמת חברה משותפת, מלמדת שדעתה אולי הייתה לא נוחה מהצהרותיו של הנתבע ביחס לבעלות בחנות, אולם התובעת הייתה מודעת היטב לעובדה שהנתבע רואה עצמו כבעלים של החנות ולא הלינה על כך. התובעת המשיכה בהתנהלות העסקית הרגילה עם הנתבע, במשך כשמונה חודשים לאחר מכן, עד להודעתה מיום 6.2.13, כי היא מבקשת לסיים את הסכם מתן השירותים עם הנתבע.

לקט של יצירות כמושא לזכות יוצרים

39. ב"כ הצדדים לא התייחסו בסיכומיהם לשאלה - האם החנות היא בגדר "יצירה" לפי חוק זכות יוצרים ובאילו תנאים עליה לעמוד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

- 1 ב"כ התובעת טען כי יש לקבל את טענתה, כי הוסכם בין הצדדים שהבעלות בחנות תועבר
2 לתובעת.
- 3 ב"כ הנתבע "צלל" בסיכומיו הישר אל תוך הוראות חוק זכות יוצרים וטען, כי על פי הוראת
4 סעיף 37(ג) לחוק זכות יוצרים, הקובע כי: **"חווזה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי**
5 **לגביה, טעון מסמך בכתב"**, והדגיש כי בפועל לא נחתם הסכם העברה בין הנתבע לבין
6 התובעת. לגרסתו, בהיעדר מסמך בכתב או הסכמה של הנתבע להעביר את הזכויות בחנות
7 לתובעת - נשמטת הקרקע תחת טענתה של התובעת, לפיה היא בעלת החנות.
- 8
- 9 בעשותם כן, רתמו ב"כ הנתבע את העגלה לפני הסוסים והזדרזו בהסקת מסקנות, הנוגדות
10 את הוראות החוק.
- 11
- 12 40. חוק זכות יוצרים מגן על חמישה סוגים של יצירות: יצירה ספרותית, יצירה אמנותית, יצירה
13 דרמטית, יצירה מוסיקלית, ותקליט (סעיף 4 לחוק).
- 14
- 15 המונח "יצירה ספרותית" מוגדר בסעיף ההגדרות לחוק כך: **"לרבות יצירה המבוטאת בכתב,**
16 **הרצאה, טבלה, לקט, וכן תוכנת מחשב"**.
- 17
- 18 המונח "לקט" מוגדר כ"לקט של יצירות, לרבות אינציקלופדיה או אנתולוגיה, וכן לקט של
19 נתונים, לרבות מאגר מידע".
- 20
- 21 סעיף 4(ב) ממשיך וקובע ביחס ללקט, כי: **"מקוריות של לקט היא המקוריות בבחירה**
22 **ובסידור של היצירות או של הנתונים שבו"**.
- 23
- 24 דהיינו, על פי הוראות חוק זכות יוצרים, נדרש עורך או מחבר של לקט, למידה מסוימת של
25 **יצירתיות** על מנת לזכות בזכות יוצרים על הלקט. משמעות הדבר היא, שאין עוד תוקף
26 לפסיקה אנגלית שאומצה בעבר בארץ, שקבעה כי עורך של לקט רוכש בו זכות יוצרים מכוח
27 המאמץ, הכשרון ושיקול הדעת שהשקיע בחיבורו. כאמור בסעיף 4 לחוק, יצירתיות זו צריכה
28 להימצא בבחירה ובסידור של היצירות או של הנתונים בלקט (ט' גרינמן, **זכויות יוצרים,**
29 מהדורה שנייה, כרך א', עמ' 121, להלן: **"גרינמן"**).
- 30
- 31
- 32
- 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

האם הראה הנתבע מידה של מקוריות בהקמת החנות?

41. האם הראה הנתבע מידה של מקוריות או יצירתיות בהקמת החנות?

סבורני כי יש להשיב **בשלילה** לשאלה זו. יתירה מכך, גם המומחה מטעם הנתבע סבר כי מדובר בפעולה טכנית בלבד.

כזכור, הנתבע הקים את החנות כחלק מהפלטפורמה השיווקית של אתר Etsy. הנתבע לא בנה את תכנת ההפעלה של החנות, ואף לא עיצב אותה בעצמו. למעשה, הנתבע קיבל פורמט מובנה של חנות מקוונת, ואליו העלה את תצלומי התכשיטים של התובעת. עיון בחנויות המקוונות באתר Etsy מלמד, כי החנויות זהות מבחינת עיצובן, ולמנהל החנות נותר רק "לשתול" את תמונות המוצרים המוצעים למכירה.

42. לנושא זה התייחס המומחה מטעם הנתבע בחוות דעתו, שכתב כי :

"ניהול החנות אינו מסובך מבחינה תפעולית, כשרוב בעלי החנויות כלל לא מבצעים "אפיון", והם מתמקדים בהקמה פיזית של החנות, כלומר בעלי החנויות לא ניגשים לבניית האתר מתוך ראייה "גוגלית" אלא מכניסים את המוצרים באופן טכני בלבד: הכנסת שם הפריט, תיאור פשוט שלו ותו לא..." (עמ' 4 לחוות הדעת, ס' 7).

הנה כי כן, גם המומחה סבור כי בהקמת חנות מקוונת באתר Etsy, כפי שעשה הנתבע, לא נדרשת רמה של מקוריות או יצירתיות, והקמת החנות מסתכמת בעניינים טכניים גרידא, בהם הכנסת שמות המוצרים, תצלומים שלהם ותיאוריהם.

סיכום ביניים

המסקנה המתבקשת מכל האמור לעיל היא, שלנתבע אין זכות יוצרים בחנות, שכן לא עלה בידו להראות "מקוריות בבחירה ובסידור של היצירות או של הנתונים שבו" - כדרישת סעיף 4(ב) לחוק. אמנם, הנתבע השקיע מאמצים ושיקול דעת בבניית החנות, אותה גם ניהל בהמשך, אולם אלה אינם יכולים לזכות אותו בזכות יוצרים בחנות המקוונת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 המסקנה לעיל, לפיה החנות שהקים הנתבע באתר Etsy אינה יכולה להיות מושא לזכות
2 יוצרים, מייתרת למעשה את הדיון בשאלה הראשונה הניצבת במרכזה של תובענה זו והיא
3 מיהו בעל זכות היוצרים בחנות המקוונת באתר Etsy, הידועה בשם Neta Jewelry.
4 אף אחד מהצדדים אינו בעל זכות יוצרים בחנות, ואיש מהם אינו יכול לטעון להפרת זכות
5 קניינית או מוסרית הנובעת מהוראות חוק זכות יוצרים.

6
7 הדיון יעבור מעתה לטענות אחרות שנטענו על פי חוק עוולות מסחריות, ביניהן הטעיה,
8 התערבות בלתי הוגנת ועשיית עושר ולא במשפט.

9
10 בטרם אדון באלה אתאר את המשך התנהלות הצדדים.

המשך ניהול החנות הנושאת את שמה של התובעת לאחר סיום ההתקשרות בין הצדדים

11
12
13
14 43. הנתבע אישר, כי המשיך לנהל את החנות גם לאחר שהסתיימה תקופת ההתקשרות עם
15 התובעת. הנתבע נשאל על ידי בית המשפט מדוע פעל כך:

16
17 "כב' השופטת: ... כשסיימת עם ההתקשרות עם נטע וולפה, למה המשכת

18 לנהל את החנות הזאת? ...

19 ...

20 ת: כי זה הדבר היחיד שנשאר לי, זה המוניטין היחיד או הקלף היחיד שהיה

21 ליי" (עמ' 169, שו' 1-2).

22
23 כאשר התבקש הנתבע להסביר מהו אותו "קלף יחיד שהיה לוי", חזר בו מדבריו והשיב כך:

24
25 "זה לא מה שאמרתי... ברגע שסיימתי את ההתקשרות איתה, לא היו מוצרים

26 באתר. פשוט כל המוצרים ירדו" (עמ' 171, שו' 11-16).

27
28 הנתבע הסביר, כי המשיך להפעיל את החנות משום ש"אנשים יעדיפו לקנות מוצר חדש
29 מחנות עם היסטוריה". לשאלת בית המשפט השיב הנתבע, כי ההיסטוריה הזו נצברה
30 ממכירות תכשיטים של התובעת (עמ' 171, שו' 17-25).

31
32 44. הנתבע ניסה לטעון, כי אנשים קנו את התכשיטים לא בשל שם המותג של התובעת, אלא
33 משום שהחנות המקוונת נמצאת בפלטפורמת המסחר של אתר Etsy, שכן הם "סומכים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

- 1 עליו". כאשר נשאל הנתבע על ידי בית המשפט, מדוע אנשים בחרו דווקא את המותג של
2 התובעת, השיב תחילה, כי הוא מייחס זאת לפעולות השיווק המוצלחות שביצע, אולם
3 בהמשך השיב: "בד"כ אנשים שקונים תכשיטים הם קונים תכשיט בגלל שהם אוהבים את
4 התכשיט" (עמ' 183-184).
- 5
- 6 45. התובעת טוענת, כי המוניטין בחנות הוא בבעלותה משני טעמים: האחד, תפקידו של הנתבע
7 התמצה בפעולות טכניות, והוא לא טרח להוכיח כי השקיע מאמצים מעבר לכך. לגישה,
8 מקור המוניטין נעוץ בה עצמה ובעיצוביה, ולא במעשי הנתבע. השני, הנתבע היה "שקוף
9 לחלוטין ללקוחות החנות", דהיינו רוכשי המוצרים לא ידעו מי הוא ומה תפקידו, ועל כן אין
10 כלל בסיס לטענתו בדבר רכישת מוניטין או "תדמית חיובית" בעיני הלקוחות.
- 11
- 12 התובעת מפנה בהקשר זה לפסק הדין ברע"א 371/89 ליבוביץ נ' א. את י. אליהו בע"מ, פ"ד
13 (מד) 2 (1990), שם נקבע כי "המושג מוניטין קשה להגדרה מדויקת וממצה. הכוונה היא
14 לתדמיתו החיובית של המוצר בעיני הציבור, אשר הודות לה קיים שוק של לקוחות-בכוח,
15 אשר מעוניינים ברכישתו של המוצר".
- 16
- 17 46. הגב' שי, שהייתה עובדת של התובעת, העידה כי לאחר שנפרדו דרכיהם של התובעת ושל
18 הנתבע, האחרון המשיך לעשות שימוש בחנות, אך החליף את שמה. כאשר נשאלה העדה מדוע
19 הנתבע היה מנוע מלעשות כן, השיבה, כי לחנות היה מוניטין והיסטוריית קניות מרשימה, כך
20 ש"בן אדם נכנס לחנות כזאת ורוצה למכור מוצר, והוא רואה שנמכרו כבר כך וכך מאות
21 פריטים, זה נותן לו בטחון לקנות" (עמ' 83, שו 8-4).
- 22 העדה אישרה, כי אדם המעיין ב-reviews בחנות של הנתבע יוכל לראות את עיצוביה של
23 התובעת שנמכרו, אבל לא יזכר שם שמה (עמ' 83, שו' 19-16).
- 24
- 25 47. מעדותו של הנתבע ניתן ללמוד, כי הוא הכיר במוניטין של התובעת וידע כי המשך הפעלת
26 החנות בשמה המקורי Neta Jewelry ישיא לו רווחים כספיים. אין ספק כי חוות הדעת
27 לגבי החנות עצמה יכולות היו לסייע בהמשך קידום המכירות בה, במיוחד בתקופה בה
28 המשיך הנתבע להציג בחנות צילומי תכשיטים של התובעת.
- 29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

לנתבע זכות גישה לחנות- כל עוד תכניה של התובעת אינם מופיעים בה

52. לנתבע הייתה זכות גישה בלעדית לחנות שהקים באתר Etsy, בהתאם לתנאי השימוש באתר ובהתאם למוסכם בין הצדדים. התובעת לא התערבה בניהול החנות ולא קיבלה לרשותה אפילו את סיסמת הגישה אליה.

גם לאחר שהתובעת הודיעה לנתבע על סיום יחסיהם העסקיים, זכות הגישה לחנות נותרה בידיו של הנתבע. אולם, הנתבע לא היה רשאי להמשיך לעשות שימוש בשם ובתכנים המזוהים עם התובעת. הנתבע גם לא היה רשאי להמשיך ולהציג את יצירותיה של התובעת, לאחר ששינה את שם החנות. כל הפעולות הללו עולות כדי הטעייה, ועל כך ארחיב בהמשך.

53. בניסיון להרחיק את הנתבע מאחריות לשימוש בשם ובתכנים המזוהים עם התובעת, טען המומחה מטעמו, כי מיתוגה השיווקי של החנות, אופן בנייתה, וערכה השיווקי נעשו במנותק מהמעצבת (התובעת). בסיכום חוות דעתו כתב המומחה, כי:

"נסיבות המקרה- בהשוואה לנהוג בתחומי השיווק באינטרנט, SEO, והמוניטין באינטרנט- מצביעות כולן על כך שהן גוגל, והן הגולש לא יוצר קשר ישיר ו/או זהות בין החנות לבין מוניטין התובעת (ככל שקיים). למעלה מכך, הנתבע הסיר ונקט אמצעי זהירות בשם המסחרי של התובעת, אף מעל ומעבר לנדרש ממנו ולנהוג במקרים דומים" (עמ' 10 לחווה"ד).

לטענת התובעת בסיכומיה, במהלך חקירתו הנגדית של המומחה התברר, כי חוות הדעת אינה רלוונטית כלל לנסיבות העובדתיות של הליך זה, שכן המומחה אישר כי בחן את החנות נכון לאוגוסט 2015 בלבד. כמו כן, אישר המומחה, כי לא ניתן כלל לדעת מה היו תוצאות החיפוש באינטרנט במהלך התקופה הרלוונטית להליך, קרי יולי 2010 עד פברואר 2013.

54. מעדותו של המומחה בבית המשפט אכן עולה, כי חוות דעתו אינה מתייחסת ל"היסטוריה" של החנות האינטרנטית ולאופן שבו פעלה. כך, המומחה לא ידע להשיב אם היו החזרות של מוצרים בתקופה שבין תחילת פעילות החנות בשנת 2010 ועד לסיום ההתקשרות בין הצדדים בחודש פברואר 2013; המומחה לא ידע לומר מה היה היקף הקניות באותה תקופה, ולא ידע כיצד נראה האתר באותה עת (עמ' 143, שו' 12-6).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1
2 המומחה אישר, אם כי בעקיפין, כי הנתבע נבנה מהמוניטין שצברה החנות תחת שמה
3 המסחרי של התובעת, ורק בשלב מאוחר יותר נקט "אמצעי זהירות" והסיר את שמה.

4
5 המסקנה המתבקשת מחקירתו של המומחה, היא שחוות דעתו אינה תומכת בטענת ההגנה,
6 לפיה החנות צברה מוניטין בקרב הקונים כתוצאה מפעולות השיווק של הנתבע, ללא קשר
7 ובמנותק משמה המסחרי של התובעת, תחתיו המשיכה לפעול שלא כדין, גם לאחר סיום
8 היחסים המסחריים בינה לבין הנתבע.

טענת התובעת להפרת זכויותיה בתכשיטים

9
10
11
12
13 55. לטענת התובעת, הנתבע הציע למכירה העתקים של תכשיטיה בחנות וכן באתר עצמאי,
14 שהופעל על ידו. לדבריה, הנתבע הציע צילומים של תכשיטים בחנות, באופן שגרם לקונה
15 לסבור בטעות שהתכשיטים נוצרו על ידי התובעת, בעוד שלטענתה נוצרו על ידי אחרים
16 והועתקו מדגמים שלה. לביסוס הטענה הציגה התובעת טבלת השוואה וצילומי 42 תכשיטים,
17 כאשר בעמודה הימנית צילום התכשיט המקורי ובעמודה השמאלית צילום התכשיט המפר.

18
19
20 56. המעיין בצילומים בטבלת ההשוואה, יכול להבחין בדמיון בין התכשיטים המקוריים לבין
21 התכשיטים המוצגים כמפרים, בחלק ניכר מהמקרים. אולם, התובעת לא הצליחה לתחום
22 את תקופת ההפרה או להוכיח מכירתם בפועל של תכשיטים מתוצרתה.

23
24 בניסיון להוכיח טענותיה העידה התובעת, כי בחודש אוגוסט 2013 פנתה אליה גולשת באתר
25 Etsy בשאלה אם יש קשר בינה לבין Noa Simon. התובעת סבורה, כי ניתן ללמוד מכך
26 שהיו צרכנים שהוטעו ויצרו קשר עם הנתבע דרך עמוד המכירה, שבו הוצגו עדיין תכשיטיה,
27 כעולה מהתדפיסים ת/9. בתדפיסים אלה מופיעים תכשיטים רבים, ביניהם מספר תכשיטים
28 שעליהם מוטבע שמה של התובעת - Neta, כשהם מוצגים תחת שמה החדש של החנות
29 Juliet and Oliver, שהתובעת אינה קשורה אליה.

30
31 48. הנתבע הכחיש, כי התכשיטים המוצגים תחת שמה החדש של החנות Juliet and Oliver
32 הינם תכשיטי התובעת, וטען כי מדובר בתכשיטים שנוצרו על ידי אמנים אחרים. לדבריו,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 תכשיטי התובעת נעדרים מקוריות, ועל כן התכשיטים שנמכרו על ידו, לאחר הפסקת שיתוף
2 הפעולה, לא מהווים העתקה או הפרת כל זכות של התובעת.

נזקיה של התובעת

א. הפרת הזכויות הקנייניות בתכשיטים

3
4
5
6
7
8 57. התובעת אישרה כי לא רשמה מדגם על עיצוביה, ונימקה זאת בכך שחיוב תכשיטנים ברישום
9 מדגמים על עיצוביהם הוא "גזירה שהציבור אינו יכול לעמוד בה, שכן רישום מדגמים כרוך
10 בהוצאות של מיליוני שקלים" (סעיף 10 לסיכומיה). בעדותה הסבירה התובעת, כי היא אינה
11 יכולה לדעת מראש אילו עיצובים יזכו להצלחה, ולכן חובת רישום מדגם משמעה חיוב
12 לרישום מלוא הקולקציה (עמ' 58, שו' 19).

13
14 58. אני דוחה כבלתי מהימנה את טענת הנתבע, כי לא מכר תכשיטים הנחזים להיות תכשיטיה
15 של התובעת, לאחר סיום היחסים העסקיים ביניהם. שוכנעתי במידה השכנוע הנדרשת, כי
16 הנתבע הפיק רווחים מהמשך הצגתם של תכשיטי התובעת בחנות המקוונת.

17
18 בענייננו, לא קיימים נתונים לגבי התקופה שבה פרסם הנתבע תצלומים של תכשיטים
19 המפרים את זכויותיה של התובעת.

20 התובעת אינה טוענת למספר מסוים של תכשיטיה שנמכרו על ידי הנתבע, ואף אינה מספקת
21 נתונים לגבי התקופה בה מדובר.

22 הנתבע עצמו הכחיש כאמור כי המשיך למכור את תכשיטי התובעת, או תכשיטים הנחזים
23 כשלה, לאחר סיום ההתקשרות עמה. הנתבע התמקד בטענה כי מרגע סיום היחסים בין
24 הצדדים, צנחו הרווחים והכנסתו החודשית ירדה מ- 167,586 ₪ בשנת 2012 ל- 35,246 ₪
25 בשנת 2013.

26
27 בנסיבות אלה, יש לקבוע את הפיצוי המגיע לתובעת על דרך האומדנא.

28
29 59. לצורך האומדן, נצא מנקודת הנחה כי שוויו של כל תכשיט הוא כ-1000 ₪. זאת בהסתמך על
30 דברי הנתבע עצמו, שאישר כי מחירו הממוצע של כל תכשיט הוא בין 300 ל-400 דולר (פרוט'
31 מיום 29.5.17 עמ' 158 שו' 13). התובעת מפנה לנתון כספי זה בסיכומיה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 הנה כי כן, האומדן מתבקש ביחס למספרם של התכשיטים ותקופת מכירתם. בנסיבות
2 העניין הגעתי לכלל מסקנה כי יש להעמיד את סכום הפיצוי המגיע לתובעת בגין הפרת
3 זכויותיה בתכשיטים, לאחר סיום היחסים העסקיים בין הצדדים, ע"ס 40,000 ₪.

ב. הפרת הזכויות בטקסטים

4
5
6
7 60. כזכור, טוענת התובעת כי הנתבע עשה שימוש בטקסטים שהיא כתבה, לצורך תיאור
8 תכשיטיה. בתצהירו של הנתבע נטען, בהמשך לטענתו שהוא "עשה הכל בחנות", כי "בחרתי
9 אילו טקסטים יופיעו באתר, תוך הקפדה על כך שיהיו קריאים ונעימים..." (ס' 84.4).
10 בהתייחס לטענות התובעת נטען בתצהירו של הנתבע, כי הטקסטים "הוכנו על ידי או על ידי
11 עובדיי ואינם מועתקים" (ס' 127), וכי "מדובר בטקסטים שהופיעו בחנות השייכת לי, ועל
12 כן לא יכולתי להפר בהקשר זה כל זכות שלה" (ס' 129 לתצהיר).

13
14 לטענת התובעת, לא בכדי נמנע הנתבע מלטעון בסעיף 84.4 לתצהירו, שהטקסטים הם פרי
15 יצירתו, שכן הטקסטים נוסחו באופן משותף על ידה, על ידי גב' נטלי עדיאל, שעבדה עם
16 הנתבע ועל ידי גב' אלן הוקלי, שהייתה עובדת של התובעת (להלן: "נטלי" ו"אלן" בהתאמה).
17 התובעת הוסיפה וטענה, כי בכל מקרה, הטקסטים היו כפופים לבדיקתה ולאישורה.

18
19 61. ביחס לטענת התובעת, כי הטקסטים נכתבו על ידה במשותף עם הגב' נטלי, טען הנתבע
20 בתצהירו כי נטלי היא עובדת שלו, וכי בהתאם לסעיף 34 לחוק זכות יוצרים ובהתאם
21 להסכמה עם נטלי, הזכויות בטקסטים שייכות לו (סעיף 66 לתצהיר). בחקירתו הנגדית טען
22 הנתבע לראשונה, כי גם גב' אלן, שהשתתפה בכתיבת הטקסטים הייתה עובדת שלו- טענה
23 שלא בא זכרה בתצהיר (עמ' 268, שו' 20-23). מכל מקום, לא היו בידי הנתבע הוכחות, דוגמת
24 תלושי שכר, שיתמכו בטענותיו, לפיהן הן נטלי והן אלן היו עובדות שלו, ולכן יש לו זכות
25 יוצרים בטקסטים שהן כתבו.

26
27 בחקירתו הנגדית, סיפק הנתבע תשובות מעורפלות למדי לשאלה אם המשיך להשתמש
28 בטקסטים, לגביהם טענה התובעת כי נעשה שימוש לאחר שהסתיימו יחסיהם, בכדי לתאר
29 מוצרים של אמנים אחרים. כאשר הוצגו לנתבע הטקסטים הוא התחמק, והשיב כי הוא אינו
30 יודע על כך דבר, או שאינו זוכר (עמ' 192, שו' 3).

31
32 בהמשך חקירתו, שינה הנתבע את גרסתו וטען כי השתמש בטקסטים באישור התובעת,
33 למרות שאישר כי לאחר הפרידה, כל צד היה רשאי להשתמש ביצירותיו שלו בלבד (עמ' 193,
34 שו' 22-24).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1
2 62. ביחס למשפט "An element of my soul always remains in each one of my
3 creations", לגביו טענה התובעת כי הוא פרי יצירתה, וכי הנתבע המשיך לעשות בו שימוש,
4 גם לאחר סיום יחסיהם תחת המותג "Noa Simon", אמר הנתבע כי ייתכן שעשה שימוש
5 בטקסט, אבל רק לאחר שקיבל את אישורה של התובעת (עמ' 193, שו' 9-12).
6
7 כאשר הוצג לנתבע דף הפייסבוק של המותג "Noa Simon" מיום 20.11.2013, ובו הופיע גם
8 כן המשפט הנ"ל, השיב הנתבע כי הוא "אינו יודע על זה שום דבר", וכי דף הפייסבוק הזה
9 "לא פעיל כבר שנים".

10
11 מן המקובץ עולה, כי הנתבע עשה שימוש לפחות בחלק מהטקסטים של התובעת, ללא
12 אישורה. יחד עם זאת, מרבית הטקסטים נוסחו, לפי דבריה של התובעת עצמה, במשותף
13 עם נטלי, שלא היתה עובדת שלה. בנסיבות אלה, ונוכח הערפל ששני הצדדים פיזרו בסוגיה
14 "An element of my soul always remains in each one of my creations", הוכח רק כי השימוש במשפט
15 "one of my creations", שהוא פרי יצירתה של התובעת, נעשה שלא כדין על ידי הנתבע.
16 לפיכך, אני מעמידה את הפיצוי לו זכאית התובעת בענין זה, ע"ס של 1,000 ש"ח.

17
18
19 **ג. הפרת זכויות בקורות החיים של התובעת**

20
21 63. לטענת התובעת, הוכח ולא נסתר, כי קורות החיים בהם נעשה שימוש בחנות נוסחו על ידי
22 התובעת באופן הבא: התובעת הכתיבה את קורות החיים ואלן ונטלי ערכו תיקונים נקודתיים
23 מבחינה לשונית בלבד. התובעת טוענת, כי הנתבע המשיך לעשות שימוש בקורות החיים שלה
24 בחנות, גם לאחר שהסתיימו היחסים בין הצדדים, ואף העתיקם לאתר עצמאי שבבעלותו,
25 ובכך הפר את זכות היוצרים שלה (נספח 37 לתצהירה).

26
27 הנתבע מצידו טוען, כי אין מדובר בקורות חיים, אלא בתיאור קצר של החנות בעמוד המכונה
28 "about". לטענתו, נטלי, שהייתה עובדת שלו, היא שהכינה את אותו תיאור. הנתבע הוסיף,
29 כי התובעת לא צירפה כל תימוכין לטענתה, לפיה היא זו שכתבה את התיאור, אותו היא מכנה
30 "קורות חיים", ואף לא זימנה לעדות את הגב' אלן, שלטענתה ערכה את הטקסט.

31
32 64. אכן, כטענת הנתבע, התובעת לא זימנה לעדות מטעמה לא את הגב' נטלי ולא את הגב' אלן,
33 ועל כך יש לומר דרשני. טענתה, לפיה היא הייתה זו שניסחה את קורות החיים, ואילו השתיים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 ערכו את הטקסט מבחינה לשונית נותרה בחלל האוויר, ללא שהובאו ראיות התומכות בכך.
2 מכל מקום, לאחר שעיינתי בנספח 37 לתצהירה של התובעת, אני קובעת כי ספק אם ניתן
3 לכנות טקסט זה כ"קורות חיים".
4

5 מדובר בטקסט המתאר את סגנון עבודתה של היוצרת ואת האופן שבו היא מביאה לידי
6 ביטוי בעיצוביה הייחודיים את קיבוץ הגלויות בארץ ישראל וכו'. משכך, מדובר בטקסט
7 תיאורי נוסף, שאין לכנותו כ"קורות חייה" של התובעת. לכל היותר מדובר בטקסט המתאר
8 את החנות, ונכלל בקטגוריה הנזכרת בסעיף 60 לעיל, של הטקסטים שבהם נעשה שימוש
9 לא כדין, אך לא הוכח ע"י התובעת כי היא היוצרת שלהם.
10
11

ד. הצווים שהתבקשו על ידי התובעת

12
13
14 65. בנוסף לפיצויים, שנקבעו על ידי בסך 40,000 ₪, התובעת עתרה למתן צו מניעה, האוסר על
15 הנתבע לעשות שימוש בעיצובי התכשיטים שלה ובצילומיהם.
16 אין חולק כי הנתבע אינו רשאי להשתמש בעיצובי התכשיטים של התובעת.
17 בנסיבות אלה, ניתן צו מניעה כמבוקש.
18

19 ככל שמדובר בצילומים, זכויות היוצרים בהם שייכות לתובע שצילם אותם, אך הוא אינו
20 מורשה להשתמש בצילומים מעת שנסתיימו היחסים עם התובעת.
21 לפיכך, ניתן בזאת צו מניעה האוסר על הנתבע את השימוש בצילומי התכשיטים של התובעת.
22

23 התובעת עתרה גם למתן צו עשה לאיסוף התכשיטים המפריים, אך לא הוכיחה ולו לכאורה כי
24 בידי הנתבע או גורם אחר, מצויים עדיין תכשיטים מפריים.
25 בנסיבות אלה, לא מצאתי מקום למתן הצו המבוקש.
26

התביעה שכנגד

27
28
29 בתביעה שכנגד דרש הנתבע (התובע שכנגד), כי יפסקו לזכותו פיצויים בשל מספר עוולות
30 המיוחסות לתובעת, אליהן אתייחס עתה.
31

א. שימוש התובעת בתמונות של הנתבע

32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 13-12-21235 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 66. כזכור, לטענת הנתבע, התובעת המשיכה להציג את התמונות שצולמו על ידו באתרה הפרטי
2 וכן בחנות Etsy שפתחה. התמונות הוצגו בנספח כ"ו לתצהיר הנתבע. אם לא די בכך טוען
3 הנתבע, כי תחת כל אחת מהתמונות הופיע טקסט ששייך לו. לדבריו, רק בעקבות מכתב מיום
4 13.2.13 והגשת התביעה שכנגד, החלה התובעת להסיר את התמונות מאתר האינטרנט הפרטי
5 ומ-Etsy.

6
7
8 בסיכומיו מאשר הנתבע, בניגוד לנטען בתביעה שכנגד, כי הסכים, לצורך המשך יחסים
9 עסקיים טובים עם התובעת, כי התמונות אותן הוא צילם, יוצגו גם באתרה הפרטי של
10 התובעת. אולם, לאחר שהיחסים בין הצדדים עלו על שרטון, ויחסייהם העסקיים הסתיימו,
11 טען כי לא נתן את הסכמתו לכך שהתובעת תמשיך לעשות שימוש בתמונות באתרה. הנתבע
12 הפנה בעניין זה למכתבו מיום 13.2.2013, בו דרש כי התובעת תחדל משימוש בתמונות
13 ובתכנים של הנתבע.

14
15 67. בחקירתה הנגדית, טענה התובעת, כי עם סיום היחסים עם הנתבע, כאשר חזרה לעשות
16 שימוש בחנות המקורית שלה ב-Etsy, העלתה לחנות תמונות שלא צולמו על ידי הנתבע. יחד
17 עם זאת, הודתה התובעת, כי ייתכן שהעלתה לחנות גם תמונות אותן צילם הנתבע, אולם לא
18 התכוונה לכך:

19
20 **"...אם עשיתי טעות זה בתום לב. אם השתמשתי בתמונה של ירון אני עכשיו**
21 **מבקשת ממך סליחה, כי אני מבינה שהוא שם את דם זיעתו בתמונות האלה,**
22 **ואני מכבדת את זה.... זה לא מתוך רצון להשתמש בתמונות האלה ולהרע לו.**
23 **זאת לא הייתה הכוונה שלי"** (עמ' 48, שו' 13-20).

24
25 68. התובעת הודתה בחצי פה בשימוש בתמונותיו של הנתבע וטענה כי הסירה אותן כשבוע
26 לאחר שקיבלה את דרישתו. מדובר בהפרה קצרת מועד, שכן היחסים בין הצדדים הופסקו
27 ביום 6.2.13, ואילו מכתב ההתראה נשלח לדברי הנתבע ביום 13.2.13, ולאחריו החלה
28 התובעת להסיר את התמונות.
29 בנסיבות אלה, אני מחייבת את התובעת לשלם לנתבע פיצוי בסך 3,000 ₪.

30
31 69. באשר לטקסטים בהם נטען כי התובעת עשתה שימוש- הנתבע הסתפק בטענה הלאקונית,
32 לפיה מתחת לכל אחת מהתמונות בהן עשתה התובעת שימוש, הופיע טקסט אשר לנתבע זכות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 יוצרים בו. התובעת לא נשאלה על כך בחקירתה הנגדית, ולמעשה נותרה טענה זו בחלל
2 האוויר, מבלי שהיא נתמכת בראיה כלשהי. בנסיבות אלה, אין מקום לקבל את הטענה.

ב. הגשת תלונה לאתר Etsy

3
4
5
6 70. הנתבע טען בתביעה שכנגד, כי טרם הגשת תביעתה, פנתה התובעת אל אתר Etsy וטענה, כי
7 הנתבע עשה שימוש במוצרים שלה ובתמונות בהן יש לה זכויות יוצרים. בשל דיווח זה, הסירה
8 Etsy מוצרים רבים מחנות הנתבע - מוצרים שאין ביכולתו למכרם עד היום. הנתבע מציין
9 בסיכומיו, כי ברגע שמתקבל דיווח על חשש להפרת זכויות יוצרים, מסירה Etsy באופן מיידי
10 את המוצרים המפרים, לכאורה.

11
12 עוד טען הנתבע, כי התובעת פנתה ל-Etsy מספר פעמים, כאשר בכל פעם התלוננה רק על חלק
13 קטן מהמוצרים המפרים לכאורה, וזאת על מנת ליצור את הרושם, לפיו הנתבע ממשיך להפר
14 את מדיניות האתר.

15
16 בעשותה כן, טוען הנתבע, התובעת השפילה וביזתה אותו ואף פגעה במשלח ידו. בשל כך, עתר
17 הנתבע לכפל הפיצוי ללא הוכחת נזק בהתאם להוראות סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, בסך
18 של 140,000 ₪.

19
20 71. בסיכומי התשובה טענה התובעת, כי הנתבע לא טרח לצרף את ה"פרסום" המהווה כביכול
21 לשון הרע, קרי את פניות התובעת ל-Etsy. כמו כן, לא פירט הנתבע מהם התכשיטים שהוסרו
22 מהאתר. התובעת טוענת, כי פנייתה ל-Etsy הייתה בהתאם לתנאי המשתמש של האתר
23 ובתום לב, לשם צמצום נזקיה. בנסיבות אלה, סבורה התובעת, כי עומדת לה ההגנה הקבועה
24 בסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע, במקרה בו "הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין
25 שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה...". לטענת התובעת,
26 על פי תנאי המשתמש, מהווה Etsy ממונה על הנתבע, והנתבע מוחזק כמי שמסכים לאפשרות
27 של פנייה להנהלת האתר, כפי שפנתה התובעת.

28
29 72. טענתו של הנתבע נסמכת אך ורק על האמור בתצהירו (ס' 42 ונספח י"ג). התובעת לא נחקרה
30 בעניין זה וגם הנתבע לא נשאל ולו שאלה אחת בנידון. הנתבע הסתפק בטענה, לפיה הוא זכאי
31 לפיצוי בגין לשון הרע, ולא טרח להתייחס ליסודות העוולה, ולשאלה האם התובעת פרסמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 לשון הרע בעצם הפנייה ל-Etsy והאם עשתה כן במטרה לפגוע בו, כדרישת סעיף 6 לחוק לשון
2 איסור הרע.

3
4 בסיכומי ב"כ התובעת יש התייחסות קצרה ואגבית לנושא, וזאת למרות שבתצהירה טענה
5 התובעת בהרחבה, כי הנתבע הגיש תצהיר כוזב לאתר Etsy. העובדה שב"כ התובעת בחר
6 שלא להרחיב בעניין נובעת, ככל הנראה, מכך שלא נמצאו תימוכין לטענתה של התובעת, כי
7 מדובר בתצהיר כוזב. כך גם לא נמצאו תימוכין לטענתו של הנתבע בדבר הפגיעה והביזוי
8 שנגרמו לו שלא כדין בעקבות התלונה האמורה.

9
10 המסקנה היא שלא ניתן לקבל את הטענה, כי מי מהצדדים עוול כלפי משנהו ואין מקום עוד
11 להרחיב בסוגיה זו.

ג. הפרת ההסכם על ידי התובעת

12
13
14
15 73. הנתבע טוען, כי בהתנהגותה בכל הקשור לביטול ההסכם, הפרה התובעת את ההסכם בין
16 הצדדים. לגרסתו, היה ברור לצדדים, כי ככל שירצה אחד מהם להפסיק את שיתוף הפעולה,
17 יהיה עליו לתת לצד השני התראה מספקת מראש, על מנת שיוכל להיערך בהתאם. בתצהירו,
18 טען הנתבע, כי בטיטת ההסכם מיום 2.5.12 הוסכם על התראה של כחצי שנה לפחות לפני
19 סיום היחסים העסקיים (נספח ג' לתצהיר). לטענת הנתבע, התובעת הודיעה לו על הפסקת
20 שיתוף הפעולה ללא כל התראה מוקדמת, ובכך הפרה את ההסכם וגרמה לו נזקים כבדים,
21 שכן הוא נותר עם חנות לממכר תכשיטים, מבלי יכולת לספק אותם ללקוחות.

22
23 74. התובעת טוענת בסיכומי התשובה, כי הנתבע לא הוכיח, כי נקבע תנאי לפיו הפסקת שיתוף
24 הפעולה תהיה כפופה להתראה של חצי שנה מראש. לטענתה, במסגרת המו"מ שנוהל להקמת
25 חברה משותפת, הערים עליה הנתבע קשיים וביקש לכפות עליה מצב בו לא תמכור את
26 תכשיטיה באינטרנט כלל. התובעת מוסיפה, כי הנתבע לא העלה כל טענה או מחאה בזמן
27 אמת לגבי סיום היחסים העסקיים.

28
29 75. כזכור, ההתנהלות בין הצדדים הייתה ללא הסכם חתום. נספח ג' הוא טיוטה בלבד. הנתבע
30 לא הלן כנגד סיום היחסים עם התובעת בזמן אמת, ואפילו איחל לה הצלחה בהמשך דרכה,
31 במייל ששלח לה ביום 10.2.13.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1 יתרה מכך, הנתבע נערך להמשך הפעילות באופן עצמאי, ולמעשה לא הכחיש כי מלכתחילה
2 ביקש לשווק תכשיטים של אחרים באינטרנט במקביל לאלה של התובעת, ודרש שלא לפעול
3 בבלעדיות עמה.

4
5 הדרישה למתן התראה של חצי שנה היא בלתי סבירה בנסיבות העניין. אני קובעת כי במתן
6 התראה של חודש ימים על ידי התובעת יש לראות התראה מספקת, כפי שנעשה במכתב
7 ששלח ב"כ התובעת ביום 6.2.13.

8
9 בנסיבות אלה, אני דוחה את הטענה, כי הנתבע זכאי לפיצויים בגין ביטולו שלא כדין של
10 ההסכם.

11
12 76. מעבר לנדרש מצאתי להתייחס גם לשאלת הנזקים. הנתבע טען, כי נגרמו לו נזקים שנבעו
13 מסיום יחסיו העסקיים עם התובעת, והפנה לתצהירה של הגב' שיר נדלר בן-דוד, יועצת מס.
14 על פי האמור בתצהיר, בתקופה שלאחר הפסקת שיתוף הפעולה בין הצדדים, ירד מחזור
15 המכירות בחנות ב-88%, מסך של 400,296 ש"ח במחצית השנייה של שנת 2012, ל-47,439
16 ש"ח בששת החודשים שלאחר הודעת התובעת על סיום שיתוף הפעולה.

17
18 נזקיו הנטענים של הנתבע לא הוכחו, בין היתר בשל העובדה שהנתבע לא הזמין לחקירה
19 את יועצת המס, גב' שיר נדלר בן-דוד. בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע כי נזקיו הנטענים של
20 הנתבע נובעים מסיום היחסים עם התובעת ולא מסיבות אחרות, שאינן קשורות בה.

21
22 לפיכך וגם מטעם זה, לא מצאתי כי יש לפסוק פיצויים לטובת הנתבע בשל סיום היחסים
23 העסקיים עם התובעת.

סוף דבר

24
25
26
27
28 א. התביעה העלתה שאלה מעניינת וחדשנית בתחום זכויות היוצרים - האם חנות מקוונת
29 יכולה להיות מושא לזכות יוצרים על פי דין.

30
31 בפסק הדין קבעתי, כי החנות שהקים הנתבע באתר Etsy אינה יכולה להיות מושא לזכות
32 יוצרים, לאור העובדה שלא עלה בידי הנתבע להראות "מקוריות בבחירה ובסידור של
33 היצירות או של הנתונים שבו", כדרישת סעיף 4(ב) לחוק זכות יוצרים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

- 1 הנתבע לא בנה את תכנת ההפעלה של החנות ולא עיצב אותה בעצמו, אלא קיבל פורמט
2 מובנה של חנות מקוונת, ואליה העלה את תצלומי התכשיטים של התובעת.
3 עיון בחנויות המקוונות באתר Etsy מלמד, כי החנויות זהות מבחינת עיצובן, ולמנהל החנות
4 נותר רק "לשתול" את תמונות המוצרים המוצעים למכירה.
5
6 בנסיבת אלה, אף אחד מן הצדדים אינו בעל זכות יוצרים בחנות, ואיש מהם אינו יכול לטעון
7 להפרת זכות קניינית או מוסרית לגביה, הנובעת מהוראות חוק זכות יוצרים.
8
9 ב. בנוגע לשאלה מי רשאי להמשיך להשתמש בחנות המקוונת, לאחר שנפרדו דרכיהם של
10 הצדדים, קבעתי כי לנתבע קיימת זכות גישה לחנות, כל עוד תכניה של התובעת אינם
11 מופיעים בה.
12
13
14 כמו כן, לנתבע זכות יוצרים בצילומי התכשיטים של התובעת, אותם צילם בעצמו, אך הוא
15 לא היה רשאי להציגם בחנות ולמכור אותם, מעת שנותקו היחסים המסחריים בינו לבין
16 התובעת.
17
18 הנתבע המשיך להציג את התכשיטים ואף למכור אותם, למרות שיוצרו על ידי אחרים ולא
19 ע"י התובעת.
20
21 בכך הפר את זכותה הקניינית והמוסרית של התובעת בתכשיטים עצמם. הנתבע אף המשיך
22 להשתמש בטקסטים של התובעת המתארים את התכשיטים.
23
24 ג. לאחר שבחנתי את טענותיה של התובעת בנוגע להפרת זכויותיה בתכשיטים ושאר הטענות,
25 נקבע כך:
26
27 1. הנתבע ישלם לתובעת פיצויים בסך 40,000 ש"ח בגין הפרת זכויותיה בתכשיטים.
28
29 כמו כן, ישלם הנתבע לתובעת 1,000 ש"ח בגין שימוש במשפט של התובעת, המתאר את
30 התכשיטים.
31
32 2. ניתן בזאת צו מניעה האוסר על הנתבע לעשות שימוש בעיצובי התכשיטים של התובעת
33 ובצילומיהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 21235-12-13 וולפה יחיאלי ואח' נ' צזאנה ואח'

1
2 3. אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעת בגין התביעה, הוצאות ושכר טרחת עורך דין בסכום
3 כולל של 15,000 ₪.

באשר לתביעה שכנגד-

4
5
6
7
8 א. התובעת (והנתבעת שכנגד) עשתה שימוש בתמונות התכשיטים שאותן צילם הנתבע (התובע
9 שכנגד), גם לאחר שהסתיימו היחסים העסקיים ביניהם.

10
11 בנסיבות אלה, אני מחייבת את התובעת (הנתבעת שכנגד) לשלם לנתבע (התובע שכנגד)
12 פיצוי בסך של 3,000 ש"ח בגין הפגיעה בזכותו הקניינית והמוסרית בתמונות שצילם.

13
14
15 ב. לאור ההפרש בין הסכום שנדרש בתביעה שכנגד, לבין הסכום שנפסק בפועל, אין צו
16 להוצאות במסגרת התביעה שכנגד.

17
18
19
20 ניתן היום, ד' אייר תשע"ז, 30 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.

21
22
23
24
25 ד"ר דפנה אבניאלי, שופטת
26
27